

[Arbejdsministeren]

drøftelser. Nu må tidspunktet være inde til, at der skal nås nogle konstruktive resultater.

Jeg tør da ikke garantere for, hvis der var tredjebehandling i dag og var afstemning om dette forslag, at der så ikke var flertal for forslaget. Men alligevel er det mit helt klare indtryk, at der er så positive meldinger fra en bred kreds af partier, at det bestemt ikke er umuligt at opnå et flertal for en også efter vor opfattelse særdeles konstruktiv løsning ved en kommende tredjebehandling, som gerne skal komme inden alt for længe.

Jeg er glad for fru Jytte Andersens budskab om, at jeg ikke havde forstået det, fru Jytte Andersen sagde. Jeg er meget lykkelig over, at jeg har misforstået det, fru Jytte Andersen sagde, for hvis jeg ikke havde det, så det rigtignok mere sort ud, end jeg gav udtryk for for et øjeblik siden.

Socialdemokratiet mener, at der skal være en sådan udligningsfond, men er lidt uenig i, hvordan den skal finansieres og administreres. Lad os kigge på det.

Socialdemokratiet er enig i, at der skal flere uddannelsespladser til, og at der er en sammenhæng mellem det, vi arbejder med her, og uddannelsespladserne. Det er også vort udgangspunkt.

Så nævner fru Jytte Andersen trykbestemmelserne. Nu er det faktisk sådan, at nr. L 18, som det foreligger, bestemt ikke er en trussel mod nogen på arbejdsmarkedet. Modellen er faktisk skruet sådan sammen, at en stor gruppe af lønmodtagere får kontante fordele af den ordning, der er her. Her kan jeg i alt fald ikke umiddelbart forestille mig, at ordningen vil være til skade for nogen. Det kan jeg ikke. Konstruktionen er sådan opbygget, at man fortsat får sine penge udbetalt i den første ledighedsuge, og nogle vil endda få et større beløb udbetalt, end de får under de nuværende ordninger. Så jeg mener bestemt ikke, at der er tale om ringere forhold end i dag, tværtimod.

Hr. Ole Vagn Christensen havde jeg jo lejlighed til at møde et par gange under valgkampen, og her lagde jeg omhyggeligt mærke til, hvordan hr. Ole Vagn Christensen fremhævede behovet for konstruktive resultater og bredt samarbejde, ja, han tordnede næsten løs på det ene møde efter det andet og også på tv om behovet herfor.

Derfor er jeg selvfølgelig lidt bekymret, når hr. Ole Vagn Christensen nu siger, at situationen er en anden. Ja, det er rigtigt, at der er kommet et valgresultat, der betyder en anden mandatfordeling, men problemerne og opgaverne er jo de samme, og de løsninger, der var behov for før valget, er der altså også behov for efter valget.

Så endelig til fru Lilli Gyldenkilde, som er meget bekymret over det usolidariske i ordningen. Her må jeg altså igen minde om, at det, der giver anledning til så megen ophidselse, altså er 300 kr. om året, som vel for øvrigt er fradragsberettiget på selvangivelsen. Hvis man så regner ud, hvad det er pr. måned, og sammenligner med, hvad man ellers har af omkostninger til diverse forbrugsgoder, er det altså ikke et beløb, der er uoverkommeligt. Men det er et incitament til, at man også i lønmodtagerkredse bliver stærkt interesseret i at få nedbragt hjemsendelsesledigheden.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Arbejdsministeren havde en klog bemærkning her i replikken: Han turde ikke garantere for, at der ved tredjebehandlingen var flertal for det lovforslag, ministeren i dag har i folketingsalen. Det synes jeg var udtryk for en helt velsignet erkendelse, som forhåbentlig kan smitte af under den videre behandling i udvalget.

Arbejdsministeren har også i sit indlæg beskæftiget sig lidt med tingene før og efter valget. Det vil jeg ikke tilråde at vi går alt for meget ind i, men jeg ville måske godt opholde mig ved ét aspekt, som mere har med substansen at gøre, og det er udligningsfonden.

Arbejdsministeren sagde nemlig: Vi løfter udligningsfonden og den første ledighedsuge helt ud af skattesystemet og ud samfundets medansvar. Men, hr. arbejdsminister, det er jo ikke rigtigt. Sagen er jo, at sådan som udligningsfonden er bygget op, starter vi med at love lønmodtagerne en kontingentnedsættelse på 1.600 kr., og fluks, i selv samme sekund, tager vi de første 300 kr. og flytter dem over i udligningsfonden, og dernæst tager vi de næste 300 kr. – det kan variere, bevares – og flytter også dem over i udligningsfonden.

Hvis vi ser på den reelle pengestrøm, er sandheden jo, at statsbidraget er inde i udlignings-